

ΠΡΟΒΟΛΕΣ

ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑ

Τα δικά μας φαντάσματα

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ τους Βρετανούς να συγκινούνται από την έλευση του νεογέννητης πριγκίπισσας, με αυθεντική ψυχική σύνδεση προς τον βασιλικό οίκο ως την εμβληματική πηγέτιδα δύναμη του έθνους, δεν μπορεί κανείς να μην αισθανθεί λύπη για τη δική μας χώρα. Οχι από την πλευρά της όψιμης νοσταλγίας του θεσμού, κάθε άλλο, αλλά από την άγνοια και την ηθελημένη παραπληροφόρηση που παρέχει στην Ελλάδα σχετικά με το μακρινό και πρόσφατο παρελθόν. Αντί της ψύχραιμης αποτίμησης ενός κύκλου που έληξε 40 ολόκληρη χρόνια πριν, εξακολουθούν να κυριαρχούν η εμπάθεια, οι διαστρεβλώσεις, τα συμπλέγματα, η μονόπλευρη αιφλήγωση.

Η αντιμετώπιση της πολιτείας απέναντι στην ίδια την εθνική ιστορία φανερώνει τουλάχιστον αμυνανία, για να μην πει κάποιος δειλία.

ΟΙ ΣΥΤΥΧΕΙΣ γΥΝΕΙΣ με τη νεαρή πριγκίπισσα ποζάρουν έξω από το μαιευτήριο.

Πώς αιλιώς μπορεί να εξηγήσει κανείς ότι πολλά από τα αρκεία δεν είναι στη διάθεση των μελετητών, συνεπώς δεν έχει χυθεί άπλετο φως στα γεγονότα.

Η πλέον περίτραπαν απόδειξη, όμως, είναι ότι τα τέως βασιλικά κτήματα του Τατοϊού ρυμάζουν. Κτίσματα παραδομένα στη φθορά, υπέροχες δασικές εκτάσεις αναξιοποίητες, ενώ κάθε τόσο ξεποδούν εμπόδια προς την εφαρμογή της συνολικού σχεδίου που θα αναβάθμιζε ολόκληρη την περιοχή, εισφέροντας έσοδα στο ελληνικό κράτος.

Το βίβλιο που εξέδωσε πρόσφατα ο ιστορικός Κώστας Σταματόπουλος φανερώνει πολλές πτυχές αυτής της *Damnatio Memoriae*. Είναι από τους λίγους επιστήμονες που είχε την παρροσία να προσφέρει μια διαφορετική θέση, στηριζόμενη σε ενδελεχή και μακροχρόνια έρευνα. Την ώρα που οι Βρετανοί εορτάζουν για το νέο μωρό, εμείς προσπαθούμε ακόμα με σουγιάδες και κατασβίδια να καταστρέψουμε τις επιγραφές στους βασιλικούς τάφους στο Τατοί. Σαν να μη θέλουμε να σβήσουμε το όνομα ενός νεκρού αλλά ενός φαντάσματος.